

การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดคำศัพท์ภาษาจีน

โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง(TPR) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

The Development of Listening and Speaking Skills in Chinese Vocabulary Using TPR Teaching

Method of Grade 4 Thai Students

Yuning Yang¹ และชิดชไม วิสุตกุล²

¹ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต,

yuning.ya61@rsu.ac.th

² อาจารย์ประจำ หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต,

chidchamai.v@rsu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการฟังและการพูดคำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนสังกัดเอกชนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 33 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน จำนวน 3 แผน 2) แบบทดสอบวัดทักษะการฟังและการพูดคำศัพท์ภาษาจีน และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t (t-test แบบ Dependent)

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีทักษะการฟังและการพูดคำศัพท์ภาษาจีนหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีน โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.40$, S.D. = 0.82)

คำสำคัญ: ทักษะการฟัง, ทักษะการพูด, คำศัพท์ภาษาจีน, การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

ABSTRACT

This study aims to 1) compare the listening and speaking skills in Chinese vocabulary of Thai grade 4 students before and after learning by using the TPR teaching method and 2) examine their satisfaction towards the TPR teaching method. Through cluster random sampling, 33 samples who were Thai students from a grade 4 class in the second semester of the academic year 2019 at a private school in Bangkok were included in the study. Research instruments comprised 1) three Chinese learning management plan, 2) a test of listening and speaking

skills in Chinese vocabulary, and 3) a questionnaire on students' satisfaction towards learning through the TPR teaching method. Statistical analysis consisted of arithmetic mean, standard deviation, and dependent t-test.

Research results revealed that grade 4 Thai students demonstrated better skills in listening and speaking Chinese vocabulary after the learning by TPR teaching method than before, at a statistical significance level of .05. Grade 4 Thai students are satisfied with learning Chinese vocabularies by TPR teaching method with a high level of mean in overall ($\bar{x} = 4.40$, S.D. = 0.82).

Keywords: Listening Skills, Speaking Skills, Chinese vocabulary, Total Physical Response Method (TPR)

1. บทนำ

ปัจจุบันภาษาจีนกลางมีความสำคัญต่อประเทศไทยมากเพราะเป็นภาษาที่สองของโลกเนื่องจากประเทศจีนเป็นผู้นำด้านเศรษฐกิจหนึ่งในสองของโลก ดังนั้น การเรียนการสอนภาษาจีนจึงสำคัญต่อผู้สอนและผู้เรียน ซึ่งรัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับการศึกษาภาษาจีนเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะการออกเสียงที่ถูกต้อง โดยเฉพาะประเทศที่อยู่ในทวีปเอเชียอย่างประเทศไทยมีโอกาสที่จะเรียนภาษาจีนกลางนั้นย่อมถือว่ามีความเหมาะสมอย่างยิ่ง ไม่เพียงแต่สามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทั่วไปแล้วยังสามารถใช้ภาษาเพื่อสร้างความเจริญก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ ทั้งในระดับบุคคลและระดับประเทศ เช่น การศึกษาความรู้วิชาการ การประกอบธุรกิจการลงทุน และการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศ เป็นต้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) ภาษาจีนกลางเป็นภาษาที่มีสำเนียงการออกเสียงหลากหลายแบบเนื่องจากประเทศจีนมีชาติพันธุ์มากที่สุดในโลก ซึ่งตัวอักษรจีนเป็นตัวอักษรที่มีวิวัฒนาการมาจากอักษรภาพจึงเป็นภาษาที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารและเป็นภาษาที่ใช้กันมากในระดับต้นๆ ของโลก แม้ว่าในประเทศไทยจะมีชาวจีนอาศัยอยู่เป็นจำนวนมากแต่ภาษาที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไปนั้นเป็นภาษาจีนแต้จิ๋ว ภาษาจีนกวางตุ้ง ภาษาจีนไหหลำ ภาษาจีนฮกเกี้ยนและภาษาจีนแคะ ซึ่งทั้งหมดถือเป็นภาษาท้องถิ่นของคนจีนในปัจจุบัน ดังนั้นชาวต่างชาติที่ต้องการติดต่อสื่อสารกับคนจีนเพื่อทำธุรกิจกับคนจีนหรือเรียนภาษาจีนจะต้องเรียนภาษาจีนกลางเป็นหลัก ซึ่งทำให้ยากต่อผู้ที่เริ่มเรียนใหม่ จึงทำให้ผู้สอนต้องหาวิธีการสอนที่ง่ายต่อการเรียนรู้ภาษาจีนและทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในวิธีการสอนของผู้สอน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552)

ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาจีน เช่น ครูไทยพื้นเมืองในประเทศไทยขาดความสามารถทางการสอนภาษาจีนและการใช้ภาษาแม่สอนภาษาจีน ไม่มีประสบการณ์ในการศึกษาที่ประเทศจีน สำหรับอาสาสมัครชาวจีนมีระดับความรู้ภาษาไทยต่ำและมีผลต่อการสอน จึงทำให้การจัดการห้องเรียนลำบากมาก และไม่สามารถควบคุมนักเรียนได้ ครูอาสาสมัครชาวจีนบางคนไม่มีการสอนอย่างจริงจังและไม่มีความรับผิดชอบ การเปลี่ยนครูทุกปีไม่เอื้อต่อการสอน สำหรับโรงเรียนไม่ให้ความสำคัญกับภาษาจีน สำหรับนักเรียนไม่ใส่ใจเพื่อพัฒนาการฝึกทักษะภาษาจีน ไม่มีการทบทวนหลังเลิกเรียน ไม่นำหนังสือเรียนมา ไม่ทำและไม่ส่งการบ้าน รวมถึงไม่ยอมอ่านข้อความและคัดลอกตัวอักษรจีนซ้ำ ๆ (Li, 2011, p.10-16) ซึ่งผู้วิจัยได้พบปัญหาดังกล่าวเช่นกัน เนื่องจากผู้วิจัยเป็นครูสอนภาษาจีนให้แก่ นักเรียนไทยในโรงเรียนสังกัดเอกชนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่านักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีความสนใจกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ผ่านเพลง บัตรภาพ และเกม ที่ทำให้นักเรียนสนุกสนานไปพร้อมๆ กับการเรียนรู้ภาษาจีนโดยการฟังและการพูด ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาวิธีการสอนเพื่อแก้ปัญหาการเรียนรู้อาษาจีน ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างบรรยากาศให้เข้าใจ ฉายภาพให้นักเรียนเห็น

ความหวังและมีพลังทางบวก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552: 9) โดยการนำวิธีการสอนภาษาจีนโดยใช้การตอบสนองด้วยท่าทาง TPR มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว

วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response Method: TPR) หมายถึง การใช้ท่าทางในการสอนภาษาที่สองให้ผู้เรียนเข้าใจถึงความหมายของคำศัพท์ โดยการให้ผู้เรียนฟังคำสั่งจากผู้สอนเพื่อที่ให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายคำศัพท์แล้วทำตามผู้สอน โดยที่ผู้เรียนไม่ต้องออกเสียง เป็นการใช้ประสานกัน โดยการเคลื่อนไหวร่างกายทั้งผู้สอนและผู้เรียน เป็นวิธีการสอนของผู้ที่เริ่มเรียนภาษาครั้งแรก เช่น (Clap you hand) ปรบมือ, (Turn around) หมุนไปรอบ ๆ, (Jump) กระโดด, (Stop) หยุด, (Wave you hand) โบกมือ, (Walk) เดิน, (Run) วิ่งอยู่กับที่, (Stand up) ยืนขึ้น และ (Sit down) นั่งลง ในส่วนของการเล่นเกม เช่น การจับตามผู้สอน โดยผู้สอนจะจับอวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกายหรือจับสิ่งของต่าง ๆ แล้วให้ผู้เรียนจับตามผู้สอน ถ้าจับผิดก็มีการลงโทษโดยการให้เดิน ซึ่งผู้สอนจะเปิดเพลงที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์ที่เรียนมาในบทเรียนให้ฟังไปด้วย (บุญล้อม พันธน์นาค, 2560: 11) การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเป็นอีกแนวคิดที่อิงความหมายที่สื่อถึงภาษาต่างประเทศ ทำได้โดยการปฏิบัติหรือใช้กริยาประกอบ ผู้เรียนจะจำได้ดีถ้าได้ปฏิบัติหรือแสดงโต้ตอบด้วยการเรียนภาษาควรเรียนเป็นกลุ่มคำที่มีความหมาย ไม่ใช่การเรียนคำโดด ๆ เน้นภาษาพูดมากกว่าภาษาเขียน ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฟังให้เข้าใจก่อนที่จะฝึกพูด ผู้เรียนจะเริ่มพูดเมื่อพร้อมที่จะพูด ผู้เรียนจะเรียนรู้ภาษาจากการสังเกตการกระทำของผู้อื่นและจากการฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง การที่ผู้พูดรู้สึกว่าการเรียนประสบความสำเร็จจากการเรียนนั้นเป็นสิ่งสำคัญช่วยให้การเรียนรู้เป็นไปได้อย่างขึ้น โดยสรุปแล้วหลักการสอนภาษาวิธี (TPR) มาจากการศึกษาขั้นตอนการเรียนภาษาโดยธรรมชาติ ประกอบกับหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ในการสอนภาษา ซึ่งมีความสำคัญต่อทักษะการฟังเป็นอันดับแรกและใช้ประโยคคำสั่งและการเรียนรู้จากการปฏิบัติเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนภาษาในขั้นต้นมุ่งไปสู่ทักษะอื่น ๆ ในขณะเดียวกันผู้สอนต้องรู้จักนำหลักจิตวิทยาไปใช้ในการสอนด้วย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และการวิจัยที่เกี่ยวข้องในการสอนภาษาจีนดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยเห็นว่าวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) จะสามารถพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีนได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจการเรียนภาษาจีนมากขึ้น และทำให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาจีนได้ง่ายขึ้น ซึ่งจะส่งผลดีต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนในประเทศไทย และเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาจีนที่เป็นคนไทยได้อีกด้วย

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังและการพูดคำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)

2.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)

3. การดำเนินการวิจัย

การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดคำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีรายละเอียดและขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนสังกัดเอกชนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร จำนวน 3 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 106 คน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนสังกัดเอกชนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 33 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Sampling)

3.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาในวิชาภาษาจีนจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลาง พ.ศ.2551 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้หนังสือ 体验汉语 (สัมผัสภาษาจีน) (สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้การสอบภาษาจีนนานาชาติ, 2555) โดยผู้วิจัยได้สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 แผน คือ เรื่องอวัยวะในร่างกายมนุษย์ เรื่องคำกริยา และเรื่องสัตว์

แบบฝึกหัดที่ใช้เพื่อฝึกทักษะการฟังและการพูดคำศัพท์ภาษาจีนระหว่างการจัดการเรียนรู้ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ปรับเนื้อหาจากเล่มแบบฝึกหัด 体验汉语 (สัมผัสภาษาจีน) (สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้การสอบภาษาจีนนานาชาติ, 2555) ได้แก่ เรื่องอวัยวะในร่างกายมนุษย์ เรื่องคำกริยา และเรื่องสัตว์ เพื่อให้ตรงกับตารางเวลาการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียน โดยจะเลือกคำศัพท์ที่ต้องการเพื่อทำการสอน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ ประกอบด้วย

3.3.1 แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน จำนวน 3 แผน แผนละ 2 คาบเรียน คาบละเรียน 1 ชั่วโมง โดยมี 3 เรื่อง คือ เรื่องอวัยวะในร่างกายมนุษย์มีคำศัพท์จำนวน 10 คำ เรื่องคำกริยามีคำศัพท์จำนวน 10 คำ และเรื่องสัตว์มีคำศัพท์จำนวน 10 คำ

3.3.2 แบบทดสอบวัดทักษะการฟังและการพูดคำศัพท์ภาษาจีนก่อนและหลังเรียน โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน มีลักษณะเป็นคำถามแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ที่ให้ผู้เรียนฟังแล้วเลือกภาพให้ถูกต้องจำนวน 10 ข้อ และให้ผู้เรียนดูภาพทำทางแล้วออกเสียงคำให้ถูกต้องจำนวน 10 ข้อ รวมทั้งสิ้น 20 ข้อ โดยการออกแบบข้อคำถามในแบบทดสอบให้ครอบคลุมเนื้อหา วัตถุประสงค์ และสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

3.3.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

เครื่องมือวิจัย 3.3.1-3.3.3 ได้ผ่านการประเมินความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษาและภาษาจีน จำนวน 3 คน โดยใช้การประเมินความสอดคล้องของข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ได้ค่าสอดคล้องของแต่ละรายข้ออยู่ที่ 1.00 สำหรับเครื่องมือวิจัย 3.3.2 ซึ่งเป็นแบบทดสอบวัดทักษะการฟังและการพูดคำศัพท์ภาษาจีนมีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.27-0.58 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.1-0.9 และค่าความเชื่อมั่นมีค่าเท่ากับ 0.37

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.1 ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือวิจัย 3.3.1-3.3.3 ที่ผ่านการประเมินความเที่ยงตรงของเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 คน และการนำไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแล้ว นำไปใช้สอนกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสังกัดเอกชนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

3.4.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดทักษะการฟังและการพูดคำศัพท์ภาษาจีนก่อนเรียน จำนวน 20 ข้อ เพื่อนำผลไปเปรียบเทียบกับหลังเรียน

3.4.3 ผู้วิจัยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 3 แผน คือ เรื่องอวัยวะในร่างกาย มนุษย์ เรื่องคำกริยา และเรื่องสัตว์ และสรุปเนื้อหาในคาบเรียนนั้นๆ ตามแผนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละคาบ และเมื่อเสร็จสิ้นการจัดการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง ผู้วิจัยได้มีการบันทึกหลังการสอน ผลการจัดกิจกรรม ปัญหาและอุปสรรคและข้อเสนอแนะทุกครั้งหลังการสอน

3.4.4 ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดทักษะการฟังและการพูดคำศัพท์ภาษาจีนหลังเรียน จำนวน 20 ข้อ เพื่อนำผลไปเปรียบเทียบกับก่อนเรียน

3.4.5 ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

3.4.6 ผู้วิจัยนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติและเปรียบเทียบผลด้วยวิธีทางสถิติ ในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

4. ผลการวิจัย

4.1 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทดสอบวัดทักษะการฟังคำศัพท์ภาษาจีนก่อนและหลังการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) แสดงไว้ในตารางที่ 1 ดังนี้
ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทดสอบวัดทักษะการฟังคำศัพท์ภาษาจีนก่อนและหลังการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)

กลุ่มทดลอง	N	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	T	Sig
ก่อนเรียน	33	10	3.18	1.59	-9.9996	.00
หลังเรียน	33	10	7.55	1.94		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนทักษะการฟังคำศัพท์ภาษาจีนก่อนเรียนของนักเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.18 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.59 ส่วนคะแนนทักษะการฟังคำศัพท์ภาษาจีนหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 7.55 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.94 เมื่อตรวจสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย คะแนนทักษะการฟังคำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) พบว่าคะแนนทักษะการฟังคำศัพท์ภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.2 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทดสอบวัดทักษะการพูดคำศัพท์ภาษาจีนก่อนและหลังการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) แสดงไว้ในตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทดสอบวัดทักษะการพูดคำศัพท์ภาษาจีนก่อนและหลังการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)

กลุ่มทดลอง	N	คะแนนเดิม	$\bar{x}$	S.D.	T	Sig
ก่อนเรียน	33	10	1.15	0.57	-12.9799	.00
หลังเรียน	33	10	7.36	2.69		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนทักษะการพูดคำศัพท์ภาษาจีนก่อนเรียนของนักเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 1.15 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.57 ส่วนคะแนนทักษะการพูดคำศัพท์ภาษาจีนหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 7.36 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 2.69 เมื่อตรวจสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย คะแนนทักษะการพูดคำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) พบว่าคะแนนทักษะการฟังคำศัพท์ภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) แสดงไว้ในตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	แปล
1	การเรียนมีความน่าสนใจ เมื่อครูใช้การสอนด้วยท่าทาง (TPR)	4.58	0.66	มากที่สุด
2	นักเรียนรู้สึกสนุกสนาน เมื่อครูใช้การสอนด้วยท่าทาง (TPR)	4.64	0.65	มากที่สุด
3	นักเรียนชอบเรียนภาษาจีนมากขึ้น	4.27	0.80	มาก
4	นักเรียนสามารถฟังคำศัพท์ภาษาจีนแล้วมีความเข้าใจ	4.06	0.97	มาก
5	นักเรียนสามารถพูดคำศัพท์ภาษาจีนได้จากการใช้ท่าทาง (TPR) ของครู	4.30	0.88	มาก
6	สื่อที่นำมาใช้สอนมีความเข้าใจง่าย	4.33	0.89	มาก
7	แบบฝึกหัดและแบบทดสอบมีความเหมาะสม	4.52	0.76	มากที่สุด
8	นักเรียนมีความมั่นใจที่ต่อการเรียนวิชาภาษาจีน	4.33	0.82	มาก
9	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่มีไปสื่อสารในการเรียนได้	4.24	0.90	มาก
10	นักเรียนเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาจีน เมื่อครูใช้การสอนด้วยท่าทาง (TPR)	4.45	0.83	มาก
เฉลี่ยรวม		4.40	0.82	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในการเรียนคำศัพท์ภาษาจีน โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยที่ 4.40 โดยเฉพาะรายการประเมินที่ 2 นักเรียนรู้สึกสนุกสนาน เมื่อครูใช้การสอนด้วยท่าทาง (TPR) มีคะแนนการประเมินสูงที่สุด มีค่าเฉลี่ย

เท่ากับ 4.64 ส่วนรายการประเมินที่มีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด คือรายการประเมินที่ 4 นักเรียนสามารถฟังคำศัพท์ภาษาจีนแล้วมีความเข้าใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06

5. การอภิปรายผล

ผู้วิจัยได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดคำศัพท์ภาษาจีน โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประเด็นการค้นพบที่นำมาอภิปรายผล ดังนี้

5.1 หลังจากการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีน โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กลุ่มตัวอย่างมีทักษะการฟังและการพูดสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยคะแนนทักษะการฟังคำศัพท์ภาษาจีนก่อนเรียนของนักเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.18 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.59 คะแนนทักษะการพูดคำศัพท์ภาษาจีนก่อนเรียนของนักเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 1.15 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.57 คะแนนทักษะการฟังคำศัพท์ภาษาจีนหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 7.55 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.94 คะแนนทักษะการพูดคำศัพท์ภาษาจีนหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 7.36 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 2.69 สามารถอภิปรายได้ว่า การใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) โดยจัดการเรียนการสอนตามหลักวิธีการสอนภาษาด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ที่สนับสนุนให้ผู้เรียนฟังคำสั่งจากครูแล้วผู้เรียนทำตามวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เน้นการฟังกับการใช้การเคลื่อนไหวของร่างกาย โดยช่วยดึงดูดใจและสร้างความน่าสนใจให้ผู้เรียนเข้าร่วมในกิจกรรม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีน จุดเน้นของการสอนคือช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาจีนและสื่อสารเป็นภาษาจีน ซึ่งสอดคล้องกับ จูพาลักษณ์ เปรมปรี (2559:33) กล่าวว่าความมหัศจรรย์ของเทคนิคการสอนแบบ TPR คือ ภาษาเป้าหมายหลักในการเรียนรู้ได้ตกผลึกผ่านกระบวนการเคลื่อนไหวทางร่างกายออกมาเป็นความรู้โดยการแสดงท่าทาง หลังจากที่เรียนภาษาเป้าหมายผ่านการเคลื่อนไหวทางร่างกายแล้ว นักเรียนจะมีความกระตือรือร้นในการพูดคำใหม่ๆ มากขึ้น และการเรียนการสอนแบบท่าทาง TPR นั้นต้องมีวิธีที่จะสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้กับผู้เรียน เพื่อเกิดความสนใจและมีความสนใจการเรียน คนส่วนใหญ่แล้วจะมีความรอบรู้ในภาษาแม่ดีทั้งเสียงและความหมายทางภาษา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อดิเรก นวลศรี (2558) ที่ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนด้วยวิธีตอบสนองด้วย ท่าทาง TPR ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดคูยาง สำนักงานพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียน หลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 ผลประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจในการเรียนรู้รู้สึกสนุกสนานเมื่อครูใช้การตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของภูเทพ ประภากร (2560) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีนกลาง โดยใช้กิจกรรมส่งเสริมความร่วมมือในชั้นเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน ผลการวิจัยพบว่า ด้านความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.51$) แสดงว่ารูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบกิจกรรม ส่งเสริมความร่วมมือในชั้นเรียนช่วยเสริมแรงบวกและความภาคภูมิใจ รวมถึงกระตุ้นให้ผู้เรียนกระตือรือร้น ร่วมมือกันและรับผิดชอบในหน้าที่ของตนส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนดีขึ้นได้อีกด้วย และงานวิจัยของ อดิเรก นวลศรี (2558) ที่ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนด้วยวิธีตอบสนองด้วย ท่าทาง TPR ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน

วัดคูยาง สำนักงานพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกระบวนการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง TPR โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

6. บทสรุปและข้อเสนอแนะ

ผลงานวิจัยนี้พบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) สามารถพัฒนาทักษะการฟังและการพูดคำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ได้ และนักเรียนยังมีความพึงพอใจในระดับมากด้วย ซึ่งครูผู้สอนภาษาจีนทั้งคนไทยและคนจีนสามารถนำวิธีการสอนแบบนี้ไปใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับได้ สำหรับงานวิจัยในอนาคตควมให้ความสำคัญในหัวข้อที่เกี่ยวกับวิธีการสอนที่สามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารอื่นๆ เช่น ทักษะการอ่านและการเขียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาจีนได้อย่างเข้าใจและมีความสุขสนุกสนานอีกด้วย

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.ชิตชไม วิสุตกุล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ให้ความเอาใจใส่ช่วยเหลือ และเสียสละเวลาให้คำปรึกษาแนะนำ ตรวจสอบแก้ไข คอยให้คำปรึกษาแนะนำเป็นอย่างดีมาโดยตลอด ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.มารุต พัฒนา อาจารย์ ดร.นิภาพร เจริญนิรันดร และผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ได้ให้คำแนะนำ แก้ไข จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- จุฬาลักษณ์ เปรมปรี. (2559). *ผลการใช้เทคนิคการสอนแบบทีพีอาร์เพื่อพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนธีระวัชรนันท์บำเพ็ญ อำเภอมะเข่ิม จังหวัดเชียงใหม่* (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- บุญล้อม พันธน์นาค. (2560). *ผลการจัดการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทางกับแบบตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่มีต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5* (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, กรุงเทพฯ.
- ภูเทพ ประภากร. (2560). *การพัฒนาทักษะการฟังและการพูด ภาษาจีนกลาง โดยใช้กิจกรรมส่งเสริมความร่วมมือ ในชั้นเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน*. มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี, ลพบุรี.
- สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้การสนทนาภาษาจีนนานาชาติ. (2555). *สัมผัสภาษาจีน (体验汉语)*. ประเทศจีน: Higher Education Press.
- อดิเรก นวลศรี. (2558). *การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนด้วยวิธีตอบสนองด้วย ท่าทาง TPR ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดคูยาง สำนักงานพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1*. *วารสารปัญญาภิวัฒน์*. 7(1), 149-159.
- Li, D. (2011). *การอภิปรายเกี่ยวกับลักษณะห้องเรียนจีนและวิธีการสอนในระดับมัธยมศึกษาและ โรงเรียนประถมศึกษาในประเทศไทย* (Master's thesis). สาขาการสนทนาภาษาจีน, มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ, กรุงเทพฯ.